

16. Àwọn wònyìí ni Àwa yóò tẹwọ́ gba isẹ́ rere tí wọn ẹ́, Àwa yóò sì mójú kúrò nínú un àwọn isẹ́ buburúu wọn (Àwa yóò fí wọn) sínú un èrò ọgbà-ìdẹ̀ra (alijanna). Ìmúṣẹ́ àdéhùn òdodo tí (òjísẹ́) ẹ́ fún wọn nìyí.

17. Sùgbọ́n ẹ̀ni tí ó sọ fún àwọn òbí rẹ́ pé: Síòọ́ yín. Sẹ́ ẹ̀yin ń dẹ̀rù bà mí ni pé wọn yóò mú mí jáde (látí inú un sààrẹ̀), bẹ́ẹ̀ sì ni ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àwọn ìrán tí rẹ́kojá síwájúú mí? Awọn (òbí rẹ́) méjéjẹ́ yóò sì máa tọ̀rọ̀ ìránlọ́wọ̀ lódò Allaahu (fún ọ̀mọ́ yí). Wọn á sì sọ fún un pé: Ègbé ní fún ẹ́, (ó yẹ kí) o gba (Allaahu) gbọ́ nítórí pé dájúdájú òtítọ́ ni àdéhùn-un Allaahu. Òun yóò sì wí pé: Èyí kí ì ẹ́ nńkan kan bíkòṣe ìtàn àwọn ẹ̀ni àkókó.

18. Àwọn wònyìí ni àwọn tí ọ̀rọ̀ nàà tí ẹ́ lé lóri (nípaa ìjìyà) nínú un àwọn ìjọ́ tí wọn tí rẹ́kojá síwájúú wọn nínú un àwọn àlìjònnú àti àwọn ènìyàn. Dájúdájú àwọn ni àwọn ẹ̀ni-òfò.

19. Ipò (orìsírìsì) sì wà fún olúkúlùkù (ẹ̀mí) gẹ́gẹ́ bí nńkan tí wọn ẹ́ níṣẹ́ nítórí kí (Allaahu) lè san ẹ́san isẹ́ wọn fún wọn lẹ̀kùn-un rẹ́rẹ́. Wọn kò sì ní jẹ́ àwọn tí wọn ẹ́ àbòsì fún.

20. Àti pé ní ọ̀jọ́ tí wọn yóò kó àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbọ́ wá sínú un iná (Àwa yóò sọ fún wọn pé:) Ẹ́ tí jẹ́ ìgbádùn-un yín tán ní ìgbésí ayée yín, ẹ́ sì tí jẹ́ ìgbádùn-un rẹ́ dárádára, nítórí nàà lónìí yí (Allaahu) yóò san yín lẹ́san iyá tí ń sọni dí alábùkù nítórí pé ẹ̀yin tí jẹ́ onígbeéraga lóri ilẹ̀ lánínì ẹ̀tọ́, àti fún iwàkiwà tí ẹ́ hù.

21. Kí o sì ẹ́ ìránfí (Huudu) arákùnrin (àwọn) Haadu, nígbà tí ó ẹ́ ìkìlọ́ fún àwọn ènìyàn-an rẹ́ tí ń gbé lóri iyanrìn (tí atẹ̀gùn kọ́jọ́ bí òkè), àwọn olúkìlọ́ sì tí wá síwájúú rẹ́ àti lẹ̀yìn-in rẹ́ (tí wọn ń wí pé:) Ẹ́ kò gbodò jòsìn fún nńkan kan àyàfí Allaahu. Dájúdájú ẹ̀rù iyá ọ̀jọ́ kan tí ó tóbi ń bà mí fún yín.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَٰهِي أَفَبَلِّغُكُمْ أَعْدَانِي أَن أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتِ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيْبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾ وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ بِأَلَّا حَقَافٍ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ءَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾